

Inteelt bij vissen

Hoewel ik zonder twijfel mag stellen dat iedere aquariaan een zekere liefde koestert voor zijn dieren, wordt er eigenlijk niet altijd zo zorgzaam mee omgesprongen. Maar al te vaak wordt vergeten dat onze vissen levende wezens zijn die ook het recht verdienen met respect behandeld te worden.

Inteelt? Geen teelt!

Wanneer je op vissenkoop gaat, loop je gewoonlijk je vaste aquariumwinkel binnen, kiest er een mooie soort uit en je schaft er een koppel van aan. Heb je er ooit al bij nagedacht hoe dat eigenlijk komt dat al die visjes meestal eenzelfde grootte hebben?

Tja, omdat ze even oud zijn zekers. Inderdaad, meer zelfs, het zijn vissen uit eenzelfde nest. Je hebt dus broers en zussen gekocht!

Stel nu dat je, al of niet door toeval, een kweekje hebt kunnen opzetten met deze vissen. Je besluit de jongen te houden en groot te brengen, want misschien hangt er nog een aardige stuiver aan vast. Eens ze dan uiteindelijk groot genoeg zijn om te verkopen, raak je ze nog aan de straatstenen niet kwijt, op enkele uitzonderingen na.

Dan maar naar de ouwe gouwe aquariumwinkel ermee waar je ze voor een appel en een ei verpatst. Even later komt er iemand de winkel binnen en ziet je visjes zitten. Hij vindt dat ze "wel te pruimen" zijn en schaft er een koppel van aan, ... et l'histoire se répète ...

We hebben hier duidelijk te maken met incest op grote schaal. Als je bedenkt hoeveel vissoorten er op deze manier nagekweekt worden en over hoeveel generaties ver dit al doorgaat, kan je wel stellen dat het grootste pornonetwerk hier nooit kan aan tillen.

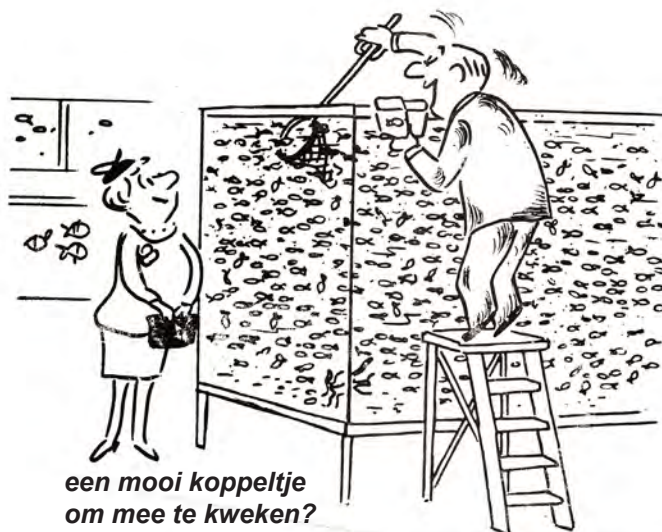
Waarom al die drukte? Je merkt dat toch niet aan de vissen of het inteeltdieren zijn of niet?

Hierop kan ik volmondig JAWEL antwoorden. Je hoeft zelfs geen doorwinterd kweker te zijn om het verschil op te merken. Onlangs was ik bij een importeur een verse lading wildvang *Aulonocara* 'blue neon', een cichlide uit

Aulonocara 'blue neon'

het Malawimeer, aan het bewonderen. Het waren ronduit prachtige dieren met een helblauwe kop die pinkelde en fonkelde in de schijn van het kunstlicht van de TL-lampen boven het winkelrek. Wat moet dat mooi zijn in écht

een mooi koppeltje om mee te kweken?

ziezeldige soort in een

andere aquariumwinkel. Deze waren nog wel 'blue' maar zeker niet meer 'neon' te noemen. De kop had nog steeds de blauwe kleur, maar die was veel fletser en veel minder iriserend dan van de wildvangdieren. Dit verschil viel mij zo sterk op omdat het beeld van de wildvorm nog op mijn netvlies gebrand stond van de dag ervoor.

Ik wou deze toen niet kopen omwille van de prijs (50 euro per vis), maar toen ik het prijskaartje las van deze (hoogst waarschijnlijk door inteelt) gedegradeerde nakweek (37 euro per vis) kon ik mijn ogen niet geloven. Zoiets vind ik ronduit schandalig. Het is nogmaals het zoveelste bewijs hoe de mens omwille van geldzucht de pracht van de natuur naar de verdoemenis helpt. Men wil alleen maar zo snel en zo veel mogelijk visjes kweken, ongeacht het bekomen resultaat.

Persoonlijk (en dat mag ik met gerust geweten neerpennen) koop ik altijd mijn mannetjesvissen bij één en mijn vrouwtjesvissen bij een andere kweker/aquariumhandel. Daarbij vraag ik dan nog eens naar de oorsprong van de vissen om zeker te zijn dat ze niet van bij dezelfde leverancier komen. Het is een moeite die slechts zéér weinigen zich getroosten om te doen. Aangezien ik een voorliefde voor Victoriacichliden koester, is het dubbel zo moeilijk om aan de juiste kweekgroepen te raken.

Import van wildvangdieren uit het Victoriameer is volledig uit den boze vermits ze bijna geheel uigeroeid zijn door de nijlbaars, die in het meer werd uitgezet. Vanuit de talrijke satelietmeertjes rond het eigenlijke Victoriameer zouden eventueel wel nog soorten kunnen geëxporteerd worden, maar ook dit zou onherroepelijk schade toebrengen aan de unieke fauna die nog rest in deze meertjes.

Victorialiefhebbers zijn dus volledig afhankelijk van afstammelingen van in gevangenschap gekweekte dieren. Het probleem hierbij is dat (zeker in België) slechts heel weinig (enkele tientallen?) aquaristen zich aangesproken voelen om deze (nochtans prachtige) vissen te houden.

Er is dus met andere woorden bijna geen nakweek beschikbaar omdat ze niet voldoende gekweekt worden.

Sterke inteelt kan misvorming veroorzaken zoals hier bij deze regenboogvis. (Melanotaenia boesemani)

© Foto: Graeme Finsen

Door die schaarste aan beschikbare vissen wordt er, meer dan met welke andere vissoort ook, via inteelt gekweekt met als gevolg een prominente vervaging van de kleuren en het niet meer tot volle lengte uitgroeien van de vissen. In erge gevallen (d.w.z. na meerdere opeenvolgende generaties van inteeltkweek) komt daar nog bij dat de vissen scheefgroeit, kromme ruggen of andere misvormingen gaan vertonen. De kwaliteit van inteelt dieren is dus zeer zeker slechter dan van dieren die gekweekt worden uit ouders stammende van een verschillende bloedlijn.

Wanneer je dus met je vissen wenst te kweken, is het de regel dat je de mannetjes en vrouwtjes van één soort in twee verschillende winkels koopt. Hierbij moet dan wel gelet worden dat je met dezelfde kleurvarianten te maken hebt, anders ontstaan kruisingen, wat absoluut moet vermeden worden. Het vergt inderdaad wat moeite als je op die manier je aquariumpopulatie opstelt (zeker voor Victorialiefhebbers vermits slechts enkele winkels/liefhebbers verspreid over het ganse land in het bezit zijn van Victoriacichliden), maar het komt de kwaliteit van je nakweekdieren alleen maar ten goede. Helaas moet ik vaststellen dat de overgrote meerderheid van de aquariumliefhebbers liever geen blokje omrijdt om twee aquariumwinkels te bezoeken.

Als Victorialiefhebber ondervind ik al serieuze problemen om nog kwaliteitsvissen te vinden. Bij andere vissoorten valt dit probleem nog niet zo sterk op aangezien er (voorlopig nog) af en toe wildvang geïmporteerd wordt die voor vers

bloed zorgt, hoewel er toch her en der reeds aanduidingen zijn dat we op het verkeerde pad zitten (denk maar aan die Aulonocara-soort).

Ik kan er niet genoeg op wijzen dat er te weinig aandacht wordt besteed aan het kwaliteitsverlies door inteelt. Iedere aquariaan zou moeten de verantwoordelijkheid op zich nemen om ervoor te zorgen dat hij uitsluitend kweekt met vissen uit verschillende bloedlijnen. Enkel zo kunnen de prachtige, natuurlijke kleuren van de wildvangdieren geëvenaard worden. Een aquariumliefhebber hoort immers in de eerste plaats een natuurliefhebber te zijn en geen geldwolf.

